

ת"פ 4915/07/15 - מדינת ישראל נגד עידן עיני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4915-07-15 מדינת ישראל נ' עיני
תיק חיצוני: 197427/2015

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י עוה"ד ליכטר ואדרי
נגד	עידן עיני
נאשם	ע"י ב"כ עו"ד נודל

החלטה

ביום 28.12.15, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם והורשע לפי כתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

בהתאם להסדר, הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שני תסקירים, מיום 7.6.16 ומיום 8.9.16. התסקירים היו 'חיוביים' ולפי ההסדר טענו הצדדים ללא התחייבות לעונש העיקרי, ובהסכמה לעניין חילוט. התביעה עתרה סוף-דבר לעונש שעיקרו שלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וההגנה עתרה לביטול ההרשעה ולחילופין - מאסר מותנה וקנס בלבד.

מעשי הנאשם:

- ב-7.5.15 בשעה 22:45 רכב הנאשם על קטנוע בתל-אביב, אך כשהבחין במחסום משטרתי - עלה על מדרכה בניגוד לחוק והחל לשוב על עקבותיו. שוטר נסע אחריו ומצא את הקטנוע חונה ברחוב. לאחר זמן חזר הנאשם לקטנוע, וכשהשוטר צעק "עצור משטרה" החל לברוח עד שנלכד ונעצר.
- השוטר תפס את הטלפון הנייד של הנאשם, ובעודו בידו התקשר לטלפון אביב, שמספר הטלפון שלו הופיע על הצג. השוטר ענה מבלי להזדהות כשוטר ומהשיחה הובהר כי אותו אביב ממתין לנאשם על-מנת שביא לו "שלושה ב-500" לפי סיכום מוקדם.
- הנאשם החזיק באותה עת שלוש מנות קוקאין במשקל כולל של 2.1299 גרם נטו וכן 19.93 גרם נטו קנבוס,

עמוד 1

והכל שלא לצריכה עצמית, כשהסמים מוסתרים בתחתוניו.

4. בנוסף נתפסו בחזקת הנאשם שני מכשירי טלפון ניידים, כרטיס סים ו-3,200 ₪ במזומן.

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה:

1. אין כתיאור העובדתי שהובא לעיל כדי להצביע על עומק מעורבותו של הנאשם בעולם הסם, כשנסיבות ההחזקה מעידות על הכוונה הברורה להעביר את הסם לאחר במסגרת מסחרית מאורגנת.
2. לא למותר לציין, שלנאשם הסתבכות פלילית קודמת: בשנת 2012 פגע במזיד ברכבו של אחר, כנקמה מתוכננת, הורשע ודינו נגזר למאסר מותנה, של"צ ופיצוי (תע/1) והתייחסות בתסקיר ראשון).
3. שירות המבחן מצא כי עניינו באדם צעיר ועדיין בלתי-מגובש (בגיל 25), נבון וחיובי, הלוקה בנטייה להתנהגות בעייתית בזמנים בהם הוא חווה נסיגה במצבו הרגשי. השירות המליץ לבטל את הרשעת הנאשם לנוכח המוטיבציה שהוא מפגין בטיפול בו שולב ולנוכח רצונו להשתלב בתחום הנדל"ן.
4. הסניגור המלומד הציג את רישיון הנאשם לתיווך במקרקעין, ציין כי הנאשם כבר עובד בתחום זה, ועמד על הסיכון שבהרשעה להמשך הקריירה של הנאשם. עוד הדגיש הסניגור את התנהגותו הנורמטיבית והטובה של הנאשם בשלבי חייו, אף תמך טיעונו במסמכים (נע/1).
5. סעיף 5 לחוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו-1996 מקנה שיקול דעת לגופים הממונים ואינו פוסל באופן גורף את כל המורשע בפלילים. למעשה, סעיף 5(5) לחוק דן במבקש רישיון שסיים ריצוי מאסר בפועל. השוו לעניין זה דברים שנאמרו ברע"פ 6449/15 חלואני נ' מ.י. (2015):

"אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, שותף אני לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי לא הוכח נזק ממשי וקונקרטי אשר ייגרם למבקש, ככל שהרשעתו תיותר על כנה, וזאת, בשים לב לשיקול הדעת הנתון לרשות באשר להחלטה לחידוש הרישיון."

6. במקרה דנן, מדובר במי שלחובתו הרשעה קודמת (שלא מנעה מתן רישיון לתיווך במקרקעין), שעסק בפעילות פלילית מתוכננת, באופן מסחרי ברור, בשני סוגי סם שאחד מהם "קשה", וכשיתר נסיבות האירוע מעידות על קיומן של תפיסות והתנהגויות עברייניות של-ממש.
7. עוד יש לציין, כי בדבריו של הנאשם לשירות המבחן אין כל הסבר ממשי לביצוע העבירה, פרט למניע הברור של בצע-כסף, שכן הנאשם טשטש עניין זה בדברו על מצב רגשי קשה ועל התנסויות באלכוהול ובסמים; אולם, בין שימוש עצמי ואקראי בסמים במועדון, לבין החזקת סם 'קשה' במסגרת עיסוק מסחרי ולמטרות הפצה, הדרך ארוכה.
8. עיינתי היטב בהחלטות שהגיש הסניגור המלומד, בבקשו לגזור מהן מסקנה התומכת בעתירתו, אולם:

אין עניינו של הנאשם דומה לעניינו של מי שהפיץ מעט קנביס בין חבריו בנסיבות חברתיות וללא רווח - ואפילו בצירוף גידול כמות קטנה לשימוש עצמי (ת"פ 37836-08-15 מ.י. נ' יהב (2016), ת"פ 15735-12-10 מ.י. נ' אסביאן (2012), ת"פ 9748-10-13 מ.י. נ' קחלון (2011));

עמוד 2

או מי שקנה או מכר קנביס על בסיס חברתי מובהק (ת"פ 9050-04-13 מ.י. נ' אמיר (2015), ת"פ 38934-06-14 מ.י. נ' קהלני (2015), ת"פ 48199-07-15 מ.י. נ' זוארץ (2016));

או כשמדובר בכמויות זעירות של קנביס (ת"פ 11951-01-14 מ.י. נ' חוברה (2015));

או מי שביצע עבירת סמים על-סף בגירות ושינה חייו כליל ממועד העבירה (ת"פ 936-01-13 מ.י. נ' שמואל (2015)), ת"פ 43935-05-15 מ.י. נ' אלמוג (2015), ולעניין אחר גם ת"פ 48854-02-13 מ.י. נ' עבדל גאדר (2016));

אף לא במי שעסק בקנביס בכמות לא-גדולה, שלא לצורך מסחרי, והרשעה תמנע באופן מוחלט וברור את יכולתו להעתיק מגוריו לחו"ל במסגרת עבודתו (ת"פ 31254-07-15 מ.י. נ' קדמי (2016), ת"פ 44597-02-13 מ.י. נ' שאגן (2013));

ובוודאי שאין העניין דומה לעניינו של מי שהחזיק או אף גידל קנביס לצריכה עצמית (ת"פ 29723-08-14 מ.י. נ' מדהלה (2015)), ת"פ 74-11-13 מ.י. נ' דוד (2015) וע"פ 28110-10-15 מ.י. נ' דוד (2015), ת"פ (ב"ש) 2746/09 מ.י. נ' ספורטס (2011);

9. אני מוצא אפוא כי עניינו של הנאשם אינו מצדיק חריגה מהכלל המחייב קיום הרשעתו.

הפניית הנאשם לממונה על עבודות השירות:

1. לכאורה, ומבלי לקבוע מסמרות, ספו של מתחם העונש ההולם והנהוג בנסיבות דומות נעוץ במאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות. עתירת התביעה למאסר בן שלושה חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, הנה סבירה והוגנת, ואף על הצד הנמוך.

2. לפיכך, אפנה עניינו של הנאשם לבדיקת הממונה על עבודות השירות.

לנוכח האמור לעיל, אני מורה:

א. הדיון הקבוע ליום 25.9.16 יידחה ליום **21.11.16** שעה **09:00**;

ב. הממונה על עבודות השירות מתבקש להגיש למועד הדיון חוות דעתו לעניין התאמת הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות;

ג. אני מתיר לממונה לערוך לנאשם בדיקות שתן לגילוי סמים;

ד. פרטי התקשרות עם הנאשם: רח' רזיאל 11 תל-אביב, טלפון 054-4285777;

פרטי התקשרות עם הסניגור: טלפון 054-7779040, פקס' 03-6240022;

ה. המזכירות תשלח עותקי ההחלטה לב"כ הצדדים ולממונה על עה"ש, וכן תעדכן היומן;

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ו, 18 ספטמבר 2016, בהעדר
הצדדים.